

Hænder. Et Barn, der ammes med Komælk, kan dø, men kan ikke et Barn, der lægges til Ammens Bryst, ogsaa dø?

Om vi end ikke længere tror paa, at Sjælesegenskaber eller Lyder kan „indsuges med Modermælken“, saa véd vi dog, at stærke Sindsbevægelser virker paa Mælken. Og hvor ofte lider en Amme ikke af Savnet efter sit eget Barn, af bitre Følelser over sin Skam og sin forladte Tilstand og ved Fremtids Betyrninger. Alt dette gør, at hun ikke altid er den fortræffelige Malkeko, vi anser hende for.

Saa naar Spørgsmaalet bliver, hvad skal vi gøre ved disse forførte Kvinder og deres Børn, mener Arve, at Ammepladserne bør inddrages, det er dog noget; men det næste bliver at oprette gode Plejehjem og lade Faderen og Moderen betale lidt til Børnene efter deres smaa Forhold.

Bog og Naal.

Iblandt det Utal af Tidsskrifter og Blade, der mellem Aar og Dag ser Dagens Lys, er der udkommet et, der ikke er overflødigt, men sikkert vil blive hilst med Glæde af mange ogsaa blandt Kvindebladets Læsere. „Bog og Naal“ har udsendt sit første Numer og møder særdeles lovende. De to Damer, som vil redigere Bladet, Frøken Th. Lang, Skolebestyrerinde i Silkeborg, og Frøken, cand. mag. Falbe-Hansen, København, er saa kendte over hele Landet, at deres Blad ikke vil komme til at savne Læsere.

Skolesagen er og bliver nemlig den væsenligste Side for Kvindesagens Fremgang, og det er ikke blot en Tilfældighed, at netop Kampen for Kvindens Ligestilling med Manden hidtil væsenligst har været forstaaet og ført af vore kvindelige Pædagoger her hjemme. Frøken Falbe-Hansen, der nu sidder i Eksamenkommissionen og docerer som cand. mag. paa Universitetet, har allerede for adskillige Aar siden holdt offentlige Foredrag om Kvindens Ret som Borger. Frøken Th. Lang har arbejdet energisk gennem sin Skole i Silkeborg paa at skaffe unge Piger samme Uddannelse som Mænd og ved sit omfattende Kendskab til Udlandets Skoler beriget den danske Skole.

Det er derfor ganske naturligt, at disse to udmærkede Skolemennesker begærer Ordet gennem et Skoleblad. De har sikkert meget at sige os, og vi andre Kvinder, som enten er Mødre eller paa anden Maade har med Opdragelse at gøre, vi vil svare: Vi byder eder hjertelig velkommen, og I skal finde et taknemligt og interesseret Auditorium i os Kvindesagsvenner, og ikke mindst iblandt Kvindebladet „Hvad vi vil“s Læsere.

Januarheftet er udkommet og indeholder blandt andet: „Geografiundervisning“ af Skolebestyrerinde Vinteler i Odense. „Et manglende Led i vor Lærerruddannelse“ af cand. mag. Ida Falbe-Hansen. I den første Artikel gøres Rede for Bladets Formaal. Pigeskolerne her i Landet har nu dannet en Forening, og der har længe været følt Savn af et Organ for kvindelig Undervisning og Opdragelse. „Bog og Naal“ vil bringe Oplysning om Pigeskolernes Stilling og Forhold hjemme og ude. Det vil belyse Forholdet mellem Hjem og Skole, Kvindens Stilling i Skolens Tjeneste, Skolernes pekuniære Stil-

ling, Fællesundervisning for Drengene, dens Fordel og Farer. Skriftet vil give pædagogisk Vejledning gennem Spørgsmaal og Svar og Foreningsmeddelelser og andet mere.

Tegne- og Kunstindustriskolen

for Kvinder har udsendt sin Beretning for 1893. Skolen, som ligger Vestre Boulevard 10, V., har været besøgt af 79 Elever; et Kursus af Lærerinder har været besøgt af 6 Elever.

Af de Elever, som har forladt Skolen, har en faaet Ansættelse hos en Xylograf, 1 som Tegner til Gardinvævning, 3 er blevet Retoucherer, 3 Porcellænsmalere, 4 er gaaede til Akademiet.

Skolen underviser foruden i en omfattende og udvidet Tegneundervisning tillige i Malning i Olje eller Akvarel, Ornament, Komposition, Skizzereøvelser, Udsørgning i Træ, Graving og Ætsning i Metal, Majolika- og Porcellænsmaling, Modellerung af Ornamente, Ciselering og Drivning i Metal samt Tegning til Jaquard- og Damaskvævning.

Skolen har modtaget i Understøttelse af Staten 10,000 Kr., Kommunen 1,000 Kr., det Spanjerske Legat 450 Kr. og det Rejersenske Fond 300 Kr.

En Udstilling af Kvindearbejde,

agtes til Sommer afholdt her i Byen under Hds. Majestæt Dronningens Protektorat og med Hds. kgl. Højhed Kronprinsessen som Ærespræsident.

Foretagendet begynder under særdeles gode Auspicier: det ny Kunstindustrimuseum har velvillig stillet sine endnu ubrugte Lokaler til Raadighed, og man haaber paa Finansloven at faa bevilget en større Sum til Sagens Fremme.

Den snevre Kreds af Damer, fra hvilken Planen oprindelig er udgaaet — Fru Kammerherreinde Oxholm, Frøken Kristine Frederiksen og Frøken Kristiane Konstantin-Hansen — har nu udvidet sig til en stor, dog endnu ikke fuldtallig Komité, der holdt sit forberedende Møde i Mandags i Hotel „Kongen af Danmark“.

Her var bl. a. til Stede: paa Kunstindustrimuseets Vegne dets Direktør, Hr. Pietro Krohn samt Formanden Hr. Hofjuveler Michelsen og Næstformand Hr. Fabrikant Bing, Lehnsgreve Raben Levetzau samt kvindelige Repræsentanter for Industri, Kunst, Skole, Litteratur o. s. v. Man debatterede Planen i store Træk og konstituerede sig foreløbig med Kammerherreinde: Oxholm som Præsident og Fru Michelsen som Vicepræsident.

Om nogle Dage vil den officielle Indbydelse til Deltagelse i Udstillingen foreligge. Man har jo forholdsvis kort Tid til dens Forberedelse, saa det er glædeligt, at Planen til et Foretagende, der kan blive af stor Betydning for Kvindernes Arbejde, allerede nu kommer til Almenhedens Kundskab, og at Bevidstheden om, at den bliver fremmet af fuld Kraft, er til Stede.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af Ida Boy-Ed.

Hun kastede sig, næppe sig selv mægtig, i en Stol. Professoren vendte sig bort. Han gik hen til Vinduet; man hørte ikke en Lyd, men det saa ud, som om der gik en Skælven gennem hans Kæmpeskikkelse. Han stirrede stift ud over Søen.

Dyb Stilhed herskede en Tid lang i Værelset, medens de begge søgte at dæmpe deres Sjælsoprør. Mariane fattede sig først, hun trak Vejret dybt og sagde:

„Jeg vil ikke længere vægre mig, thi jeg kan nok forstaa, at det er nødvendigt for mit Barn at komme bort herfra, siden De kunde være i Stand til at bringe et saadant Offer for Deres Broders Datter.“ Et usigeligt bittert Smil fortrak hendes Læber. „Og i dette særegne Tilfælde vil min Nærværelse i Deres Hus vel ikke foraarsage Dem nogen Smerte, thi at et Frieri, fremkommet ved Medlidenhed, bliver afslaaet, maa jo være en sand Lettelse for Dem.“

Lothar rødmede stærkt, men han tav. Han vidste, at Mariane, i det hun saarede ham, selv led.

„Da Deres Hus er færdigt til at modtage os, saa kan vi følge med straks, — i Morgen — i Dag — naar jeg skal,“ tilføjede hun mat.

„At De indvilliger i en saadan Tone og af saadanne Grunde, smerter mig mere end det glæder mig,“ sagde han mørkt, „men jeg tager Dem alligevel paa Ordet. Jeg vender i Morgen tidlig tilbage til München og venter Dem i Overmorgen. Det eneste, De har at sørge for, er at indrette Deres eget Værelse og at bringe Deres Jomfru med. Huset her kan De indtil Foraaret overlade til Deres Folks Varetagt.“

„Endnu et“, sagde Mariane tøvende, „Lehsen tænker paa at flytte til München. Dersom vi nu mødte ham?“

„Det behøver vi ikke at være bange for. De kan blot bede Ottilie om ikke at opsøge sin Veninde. Og da jeg ikke har i Sinde at se nogen stor Selskabskreds hos mig, og heller ikke ønsker at omgaas mange, vil der ingen Fare være for, at de skulde mødes. Vi gør blot Visit hos mine Kolleger, og da jeg er ugift, maa De overtage Hustruens Pligter.“

Hans Stemme klang saa kold, hans Holdning var saa høflig-fremmed.

„I Grunden hader han mig,“ tænkte Mariane fortvivlet, „fordi hans Broder døde for min Skyld. Og til Trods derfor vilde han dog gifte sig med mig. Aa, en saadan Højmodighed er værre end en Fornærmelse.“

„Dersom De tillader, Mariane,“ sagde Professoren formelt, „saa gaar jeg ind i mit

Denne Bestillingsseddel udklippes, paa-
tegnes og indleveres paa nærmeste Postkontor,
Postekspedition eller Brevsamlingssted, led-
saget af 70 Øre, hvilken Sum udgør Betalin-
gen for Bladet i Janur Kvartal; Bladet
bliver da tilsendt Vedkommende gennem Post-
væsenet.

Se næste Side.